

I października 1927 r.

URZĄD PATENTOWY



A216, 1/06

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 6151.

Kl. 2 a 2.

Mairich Aktien-Gesellschaft
(Berlin - Weissensee, Niemcy).

Piec piekarski z bezpośrednim zewnętrznym ogrzewaniem gazami grzejnymi.

Zgłoszono 18 maja 1925 r.

Udzielono 25 października 1926 r.

Pierwszeństwo: 4 lutego 1925 r. (Niemcy).

Wynalazek dotyczy pieca piekarskiego z bezpośrednim zewnętrznym ogrzewaniem gazami grzejnymi, w którym pieczywo zostaje wypiekane przy bardzo wysokiej temperaturze, przyczem zwykłe ogrzewanie za pomocą rur parowych, tak zwanych rur Peukins'a, wskutek przekroczenia krytycznej temperatury pary nie jest możliwe. Znanem jest ogrzewanie przestrzeni wypiekania tego rodzaju pieców przez ściany szamotowe, które jednak na ogrzewanej stronie muszą być doprowadzone do bardzo wysokiej temperatury, ponieważ, jako złe przewodniki ciepła, wymagają znacznej różnicy temperatury. Trwałość tego rodzaju pieców jest z tego powodu bardzo mała. Ponieważ szybkość wypiekania w tych temperaturach jest znaczna, przewodnictwo zaś

ciepła przez ściany szamotowe małe, przeto zdolność wypiekania stopniowo zmniejsza się, co zmusza do czasowego przerywania pracy.

W przeciwieństwie do tych znanych przykładów wykonania, według wynalazku zostaje przestrzeń wypiekania oddzielona od kanałów grzejnych płytami metalowymi, zaopatrzonemi na zwróconej do przestrzeni wypiekania stronie w żebra. Powiększenie powierzchni przez wprowadzenie tych żeber powoduje, że oddawanie ciepła odbywa się w tym samym stopniu, co i jego doprowadzanie i w ten sposób ma miejsce stałe równomierne ogrzewanie przestrzeni wypiekania. Nowe ukształtowanie pieca według wynalazku niniejszego daje poza tem możliwość podwyższania temperatury

bez niebezpieczeństwa odkształcania płyt. Dzięki metalowym grzejnikom gazy grzejne oddają w większej części swoje ciepło tym grzejnikom, a zatem przestrzeni wypiekania, a tylko w nieznacznej części — materiałowi szamotowemu, tworzącemu pozostałe ściany kanałów grzejnych. Ponieważ prócz tego różnica temperatury pomiędzy kanałem grzejnym i przestrzenią wypiekania jest stosunkowo mała, przeto obok znacznego zaoszczędzenia węgla osiąga się ochronę murowanych ścian kanałów.

Przedmiot wynalazku niniejszego uwiidoczniiony jest na załączonym rysunku, na którym fig. 1 przedstawia przekrój poprzeczny pieca, piekarskiego, fig. 2 — rzut poziomy przestrzeni wypiekania i oddzielającego kanał grzejny grzejnika, a fig. 3 — przekrój poprzeczny wzdłuż linii A—B (fig. 2).

Nad i pod płytą *a* dla materiału wypiekanego umieszczony jest szereg metalowych, przeważnie z żelaza łanego, grzejników *c*, *d*, posiadających zwrócone do płyty *a* żebra *i*. Pomiedzy grzejnikami *c* i *d* leży przestrzeń wypiekania *b*. Płyta *a* zostaje przeprowadzona przez przestrzeń *b* ze zwykłą dla procesu wypiekania szybkością.

Gładkie strony grzejników tworzą dno względnie pokrywę dla skierowanych wzdłuż nad i pod przestrzenią do wypiekania kanałów grzejnych *e*, *f*. Pozostałe ściany kanałów grzejnych zostają utworzone murami z szamoty.

Fig. 2 przedstawia grzejnik w powiększonym rozmiarze w rzucie poziomym i uwiidocznia odpowiednie rozmieszczenie żeber. Połączenie oddzielnych, tworzących grzejniki płyt odbywa się zapomocą sprężyny i żłobka w sposób przedstawiony w przekroju poprzecznym na fig. 3.

Zastrzeżenie patentowe.

Piec piekarski z bezpośredniem zewnetrznem ogrzewaniem gazami grzejnemi, znamienny tem, że ściany rozdzielcze pomiedzy kanałami grzejnemi (*e*, *f*) i przestrzenią do wypiekania (*b*) ukszaltowane są jako płyty metalowe (*c*, *d*) ze zwróconym do przestrzeni wypiekania systemem żeber (*i*), z których promieniuje ciepło.

Mairich Aktien-Gesellschaft.

Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

